

lest pârrises kätte antama nînk temma nimme pâle kirjutetama. Kolmandal talviste pûhhal pand mees hobbese ette nînk lâts lina pole minnema. Neljandal pûhhal eîne keskpâiwa saijje temma pârrale nînk aijje hobbese ðkwa jöbra wârraja ette. Wârraj olli kiinni. Temma keut hobbese tulba fûlge, wôt wôijo-lânniko kätte nînk lâts esji perremest otsma. Podi us olli kiinni, ent surest lâwwest pâssi temma sôbra mannu sisse. Kui ta tarre tulli nînk omma kosti lâwwe kôrvale mahha pand, aste lina sôbber tâlle vasta nînk úttel: „Terre, terre, wanna sôbber! Tuli lit fa ülle mitma ao miîno kaema!” — „Ja, „Essandakene, mul olli weidikese asja teijega. „Olge ni hâ nînk wôtkewasta.” — „Olle terwe, „sôbber, kige hâ eest.” — „Ma palles nûud fa „omma rahha kätte saija. Aig om tâus, nînk „mul om rahha herrale mossa.” — „Tââmba „ei olle mul joht wôimalik. Ent nelja nâddali pâr-rast, sis tulle jâlle lina. Seni ma panne rahha walmis.” Mees wôt tedda ümbre pôlwe kiinni, kummarid weel kôrra nînk pâssel: „Andke iks, Es-sandakene, tââmba kätte. Ma olle sesamma pâr-rast tûffi maad tulnu nînk omma aigo wiitnu.” — „Kulla sôbber, eila ma massi kumme tuhhat hõbbe. „ruublit wilja-rahha wâlja. Nûud olle ma ot-sani paljas. Ent nelja nâddali pârast, sis om „jâlle ni paljo koggonu, et sulle fa wôi mossa.” — Kui kâllamees nelja nâddali pârast jâlle rahha pârra lina tulli, sis olli sôbra maja podiga jo tõise mehhe kâen. Wôlla pârast olli kiik temma hâ âr-ramûdu, nînk temma etsi, paljas risutu, kawwedahé alsewe taggootsa ârralânnu nînk olli sââl weikesen kambren emmondaga nînk lastega kôterin. Kui meije tallomees tedda sââlt sure waiwaga kätte saijje, sis tuñnist sôbber tâlle silmawega: „Ja, sôbber, „musle johto suur ðñnetus. Ma ostsi wôera rah-

„haga nînk sure hiînaga wilja koffo, nînk kui ma „naksi mûma, lâts wilja-hind âkkitselt oddawas. „Wôlglaise tulliwa koffo, tahtsiwa omma rahha kât-tesaija, ni kui sinna parhillake, es kañnata suggufe, „nînk kui minna es jöwva massa, sis tötsiwa nem-ma kaibust kohto een mo pâle. Kohhus pand mo „podi nînk muud hââd kiinnituse alla, möije kiik „ârra, nînk jaggas saki wôlglafile. Wôlglaise nur-„risiwa weel pâleke, et nemma omma rahha tâw-weste kätte es sa, ent mõnne, nimmelt no, kel kirja „es olle üllesnâuta, jâiwa otsani ilma. Armas sôb-„ber, sa ei sa ka tengagi kätte, fest et sul fa ei olle „wôlla-kirja. Ma massas sulle hâmelega, sa ollit „iks hâ sôbber mul, ent mes tetta, kui ei olle. Rot „om pankrot.” Tallomees lâts útte tutwa kohto-saksa mannu pârra-kullemä, nînk se úttel fa: „Rot „om pankrot. Temmast ei sa kelleke ennamb „masjat.”

Meije tallomees es hoija kûl omma punda rât-tikun ehk mõtsan kiwwi al, ni kui töine, enge temma kauples kûl temmagaga, nînk pand sedda rendi pâle wâlja; ent temma es mõista ðiget wahhet tetta, es tija omma rahha siîna panda, kost temma tedda olles terwest kätte sanu nînk parrajat kaswu-rahha ehk renti weel pâlegi. Kui ûts tark mees olles 500 hõbbe-ruublit kumnes ajastajos rent-rendi pâle wâlja-pandnn, se olles 764 ruubl. 67 teng. hõbbe-rahha taggasi sanu, — ent temma olli rummal, nînk es sa sepârrast tengagi taggasi.

Kes ommast rahhast, mes tâl ello üllespiddamises ei olle waja, nînk mes temma sepârrast wôip ârrale paîna, tahhop hââd kaswu saija, peap sedda sâratse mehhe kätte kaswu pâle ehk rendi pâle andma, ke ðige töttelik nînk ni rikkas om, et ûtsik ðñnetus tedda ei wôi waeses tetta. Ent sârast meest ei olle ilma pâäl. Se kige rikkamb wôip fa waeses jáda;